

Discurs del Dr. Boi Ruiz, president de La Unió

Consellera, som una associació que creu que en les societats modernes, les polítiques econòmiques i les socials seran exitoses i sostenibles amb la suma dels tres sectors, la unió dels tres sectors, de la economia: el públic, el privat i el tercer sector. Sense exclusions, sense hegemonies.

35 anys d'existència i convivència dels tres sectors en la nostra associació ens avalen. Per al país ha de treballar la política i la societat.

Des d'aquesta visió i sota l'empara de la Llei de serveis socials (massa cops tapada per la "Ley de la dependencia") i de la Llei d'autonomia creiem en un model propi de Catalunya centrat en la necessitat objectiva a la que ha de donar resposta, és a dir, les persones.

Regulat per l'estat (Catalunya és estat i també en té les competències) definint drets, prestacions i finançament, rols de família, administració, iniciativa privada, i respectant la lliure elecció de persones i famílies.

Aquest model ha de tenir un finançament just.

Permeti'm que en aquest aspecte em declari "lópez-casasnovista": fiar-ho tot als impostos, és a dir, al finançament públic de les prestacions no és garantia d'equitat, i mina els incentius a la responsabilitat individual. Protegir al desprotegit és la prioritat.

Cartera de serveis, recursos necessaris i costos dels serveis, que són la resposta a les prestacions. Han de gaudir del finançament necessari al servei d'uns estàndards de qualitat determinats sigui qui sigui el proveïdor.

L'atenció a les persones que no es poden valdre per si mateixes és un servei públic amb independència de qui el presti o qui el financii. La Generalitat n'ha de ser el garant. Ha de vetllar també per l'ús racional i responsable dels serveis.

És l'administració que ha de gestionar el finançament públic, planificar d'acord amb les necessitats, acreditar la demanda i l'oferta i per sobre de tot avaluar les entitats proveïdores i els seus serveis.

És rellevant per a nosaltres, perquè així ho volem per als ciutadans, una gestió professionalitzada a partir d'uns estàndards d'acreditació. Una gestió que fomenti la qualitat dels serveis amb l'ús racional dels recursos, que promogui l'innovació i la generació d'excedents per reinvertir en un entorn de transparència en la gestió. Per això creiem en models de gestió autònoms, flexibles amb la màxima exigència posada en els seus resultats assistencials més que en la normalització universal dels processos, limitant aquesta a elements bàsics, especialment relatius a la seguretat de les persones.

El sector no ha de ser un calaix de sastre que solucioni d'altres qüestions: el voluntarisme en una societat madura és el voluntariat, que complementa, però no substitueix el paper dels professionals, els llocs de treball i les iniciatives de les administracions i la dels projectes empresarials i la beneficència ja no té cabuda si no és com a indicador d'insuficiència de les polítiques públiques. La visió que encara sembla tenen alguns es troba a cavall entre professionalització i voluntarisme/beneficència vista la iniciativa sobre l'acreditació proposada per persones amb experiència en cura de gent gran i d'infants per accedir al mercat laboral del nostre sector.

La provisió articulada en una xarxa basada en criteris de planificació i amb un marc d'eficiència en l'acreditació ha de ser possible aprofitant tots els recursos ja disponibles i ha d'afavorir la lliure concurrència.

És sobre aquesta xarxa i la seva cartera de provisió de serveis que es construirà un sector econòmic, amb un mercat de treball concret amb els seus àmbits subsectorials en el que establir un marc de condicions laborals, de retribució i de productivitat, negociat entre els agents socials amb independència i responsabilitat i amb un objectiu permanent de millora i el reconeixement de les seves competències com a eina bàsica per sostenir i millorar la qualitat dels serveis.

El model requereix esforços inversors de l'administració i de la iniciativa privada en col·laboració. Pas a pas la iniciativa privada (mercantil i tercer sector) van substituir l'estat per innovació d'aquests. El valor de coneixement i expertesa adquirit en la gestió es posa a disposició de la iniciativa pública i fa bé la consellera al considerar-ho. Millor si això es recull en un marc estructural bàsic i estable que doni seguretat a l'administració i als ciutadans en la continuïtat i sostenibilitat dels projectes necessaris per a la seva atenció. Ara més que mai se'ns veu com a un sector econòmic aportador de gran valor afegit i que el país necessita: llocs de treball.

Com molt bé deia la consellera fa pocs dies en la seva conferència a Tribuna Barcelona "avui la millor política social és crear llocs de treball". No podríem estar més d'acord. Fem empresa, fem treball, paguem impostos, financem polítiques socials. El polítics poden no perdurar, però les seves polítiques sí. Compti amb nosaltres per contribuir a un model propi des de les lleis que ens són pròpies.